

gerne fremdrage et Eksempel, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske at faa Klarhed over: Hvis Staten nu i Henhold til denne Lov anlægger en Telefonledning i en brolagt Gade, og vedkommende Kommune da om nogle Aar ønsker at afløse denne Brolægning med Afsløtning, for det maaste være et Tvivls spørgsmål, om Kommunen efter denne Lov kan forlange, at Staten tager Ledningen op og henlægger den i en anden Gade, eller flytter den ind i Fortovet paa en Maade, der ofte vil blive kostbar, eftersom det vil være nødvendigt der at anbringe en hel Del kommunale Ledninger som Gas, Vand o. s. v., der utvivlsomt have langt større almen Betydning end Telefonen. Er det i saa Tilfælde Statens Pligt at udføre disse ofte ret kostbare Arbejder uden nogen Udgift for Kommunen? I det hele taget kunde jeg ønske at gøre det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om ogsaa i Fremtiden ikke blot de private Ejendomsret, men man jo her mener sig berettiget til at gribe ind i, men ogsaa Kommunernes Ret over Gader og Veje bestandig skal staa over den Ret, Staten her tiltager sig til at anlægge Telegraf- og Telefonledninger. Selv om der imidlertid derpaa kunde være ja, og selv om man vilde indrømme, at Statens Indflydelse paa de private Telefonselskaber i Henhold til § 2 og den Ret til at gaa ind paa fremmed Mand's Grund, som Staten efter de forskellige Paragraffer i Forslagets 2det Kapitel har, er nødvendig og maaste ogsaa berettiget, saa vilde jeg finde det ønskeligt, at Loven blev suppleret med Bestemmelser om, at der skulde have en Ordning over for alle disse Spørgsmaal, en Myndighed, der kunde staa, vel ikke over Ministeren, men ved Siden af, og om man vil over den øvrige Telegraf-Administration, saa at det ikke i alt for høj Grad ved de mange vanskelige Spørgsmaal, der kunde komme til at foreligge, bliver Telefonselskabernes Konkurrent, Telegrafvæsenet, gennem dets Chef Telegrafdirektøren, der bliver det raadgivende Element for Ministeren, naar disse Tvivls spørgsmål skulle afgøres. Jeg havde i den Henseende tænkt mig, at man skulde kunne etablere, hvad jeg vilde kalde en Telegrafkommission, noget lignende, som vi have ved Jærnbaneanlægene i Jærnbånetommissionerne, men ganske vist saaledes, at det noget stærkere end her er Tilfældet mærkes, at denne Telegrafkommission ikke blot skulde være Statens, men i lige saa høj Grad ogsaa de private Interessers Bærge. Jeg behøver blot i saa Henseende at anføre som et Eksempel, at — som det erede Medlem for Vesterbyg (N. Andersen)

under Finanslovens første Behandling meddelte — de ydste Telefonselskaber havde ønsket at gøre en Ledning over Oddesund til Forbindelse mellem Landledningene i Thy og Selskabets Ledninger langs Vestkysten, særlig med Esbjerg, og havde der faaet det Svar, at det kunde ikke tillades, fordi Staten selv var betænkt paa at forbinde Listed med de andre ydste Kyststeder. Et saadant Svar kan maaste være berettiget, men det burde i hvert Tilfælde ikke kunne gives, med mindre en Myndighed, der havde samme Grund til at bærge de private Selskabers som Statens Interesser, havde tilraadet det. En saadan Telegrafkommission vilde da tillige kunne blive et naturligt Led i en Ekspropriationskommission. Der kommer nemlig hyderligere et Punkt til, som jeg vilde finde det ønskeligt at faa drøftet: om der ikke kunde gives andre Veje til Ekspropriationens Udførelse end dem, der ere foreslaaede her i Lovforslaget. I Lovforslaget er det alt sammen overladt til at afgøres ved Stønsforretninger eller ved uvillige paa sædvanlig Maade af Retten dertil udmeldte Mænd. Men enhver, der har haft med en Stønsforretning at gøre, vil vide, at dermed bringer man noget meget ufuldkomment og tilfældigt ind i Afgørelserne. Jeg vilde derfor ønske, at man kunde faa etableret en Ekspropriationskommission, som behandlede disse Spørgsmaal overalt, hvor vedkommende ikke selv har kunnet komme frem, og hvor Staten ikke selv har kunnet komme frem, og altsaa har maattet gaa til Ekspropriation. Der er ingen Tvivl om, at man da vil faa langt fuldigere, mere saghyndige og egale Afgørelser af disse Spørgsmaal. Disse forskellige Bemærkninger henstiller jeg til det kommende Udvalg, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget, men ganske særlig anbefaler, at det kommer til at hvile paa det Grundlag, at Staten kun supplerer det private Initiativ her, men at det ellers i det hele og store bliver overladt til det private Initiativ at udvikle Telefonvæsenet videre. Jeg er ogsaa overbevist om, at hvis man gaar for langt bort fra dette, vil det blive vanskeligt at faa Enighed inden for Lovgivningsmagten om det foreliggende Forslag.

Reergaard: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne af Forslaget. Det er jo lidet fristende, da der i Dag er saa overordentlig saa Medlemmer til Stede, men jeg kan ikke lade Forhandlingen gaa til Ende uden ogsaa for mit Vedkommende at udtale en Anerkendelse af, at Forslaget er kommet frem, og i det væsentlige en Tilslutning til Grundprincipperne deri. Det er jo en Sag, som har været forhandlet inden for